

1. 10. 2021

Veźměte, prosíme, na vědomí, že text článku odpovídá platné právní úpravě ke dni publikace.

Postavení věřitelů jako účastníků insolvenčního řízení. Nezajištěný a zajištěný věřitel

Věřitel, kterému svědčí některé ze zákonných práv vedoucích k přednostnímu způsobu uspokojení jeho pohledávky, musí toto právo jednak tvrdit v přihlášce, tak i doložit příslušnými listinami. V přihlášce musí uvést, zda uplatňuje právo na její uspokojení ze zajištění a označit druh zajištění a dobu jeho vzniku, pokud tak neučiní, bude se mít za to, že právo na uspokojení přihlašované pohledávky ze zajištění nebylo vůbec v insolvenčním řízení uplatněno.

Je zcela na vůli zajištěného věřitele, zda právo na uspokojení ze zajištění uplatní či nikoliv.[\[1\]](#)

Podle občanského zákoníku tímto právem může být:

- Jistota podle § 2012 a násl. OZ
- Ručení podle § 2018 a násl. OZ
- Finanční záruk podle § 2029 a násl. OZ
- Zajišťovací převod práva podle § 2040 a násl. OZ
- Dohoda o srážkách ze mzdy nebo jiných příjmů podle § 2045 a násl. OZ
- Zástavní právo podle § 1309 a násl. OZ
- Zadržovací právo podle § 1395 OZ.

Zajištěným věřitelem je věřitel, jehož pohledávka je zajištěna majetkem, který náleží do majetkové podstaty, a to jen zástavním právem, zadržovacím právem, omezením převodu nemovitosti, zajišťovacím převodem práva nebo postoupením pohledávky k zajištění anebo obdobným právem podle zahraniční právní úpravy.[\[2\]](#)

„S účinností od 1.7.2017 se za věřitele s právem na uspokojení ze zajištění výslovně považuje i věřitel - nositel zajištěné podmíněné pohledávky i dojde-li ke splnění odkládací podmínky pro vznik takové pohledávky po zahájení insolvenčního řízení, a věřitel - nositel zajištěné budoucí pohledávky, dojde-li ke vzniku takové zajištěné budoucí pohledávky po zahájení insolvenčního řízení.“[\[3\]](#)

Zajištění věřitelé se v rozsahu zajištění uspokojují ze zpeněžení věci, práva, pohledávky nebo jiné majetkové hodnoty, jimiž byla jejich pohledávka zajištěna, nestanoví-li zákon jinak. Pro pořadí jejich uspokojení je rozhodující doba vzniku zástavního práva nebo doba vzniku zajištění, nedohodnou-li se zajištění věřitelé písemně jinak. To platí obdobně pro věřitele podmíněných pohledávek nebo pohledávek budoucích, k jejichž zajištění byla zastavena věc, právo, pohledávka nebo jiná majetková hodnota nebo zřízeno jiné zajištění uvedené v § 2 písm. g).[\[4\]](#)

Z taxativního výčtu[\[5\]](#) způsobu zajištění uvedeného insolvenčním zákonem je patrné, že pro insolvenční účely některé z obecných zajišťovacích institutů se neuplatní.

Samotný způsob zajištění majetku dlužníka, resp. až uplatněním práva ze zajištění přihlášením pohledávky zajištěným věřitelem, může být považováno též za neúčinný právní úkon podle § 241 IZ bez ohledu na to, zda zajištěný majetek fakticky opustil majetkovou podstatu dlužníka, neboť účelem

takové odporovací žaloby bude navrácení majetku do „nezajištěného“ stavu tak, aby mohl být zejména použit pro uspokojení „i ostatních“ věřitelů.[\[6\]](#)

Zpeněžování zajištěného majetku sepsaného v soupisu majetkové podstaty provádí insolvenční správce podle pokynu zajištěného věřitele, resp. zajištěných věřitelů svěřil-li jejich právo k témuž majetku. Pokyn ke zpeněžení uděluje zajištěný věřitel, který má být uspokojen jako první v pořadí. Neudělí-li pokyn ani ve lhůtě určené soudem, má právo udělit pokyn zajištěný věřitel další v pořadí, jinak tento pokyn udělí insolvenční soud. Insolvenční správce může pokyn zajištěného věřitele odmítnout, pokud má za to, že nesměruje k řádné správě, v rámci dohlédací činnosti přezkum pokynu provede insolvenční soud. Náklady na provedení daného pokynu jdou pak k tíži zajištěného věřitele, resp. k tíži výtěžku zpeněžení předmětu zajištění, který mu má být vydán.[\[7\]](#) Je-li zajištěných věřitelů k témuž předmětu zajištění více, musí být k pokynu zajištěného věřitele připojen písemný souhlas ostatních zajištěných věřitelů, jinak insolvenční soud (po upozornění insolvenčního správce) nařídí jednání o schválení tohoto pokynu[\[8\]](#), čímž insolvenční soud nahradí vyjádření ostatních zajištěných věřitelů.

V případě řešení úpadku oddlužením zpeněžením majetkové podstaty insolvenční správce na základě žádosti zajištěného věřitele předmět zajištění zpeněžil, jestliže zpeněžením ostatního majetku dojde k plnému uspokojení pohledávek nezajištěných věřitelů nebo zajištěná pohledávka zjevně přesahuje hodnotu zajištění.[\[9\]](#) Novela 2019 tento režim částečně otočila tak, že předmět zajištění v případě schváleného oddlužení zpeněžením majetkové podstaty insolvenční správce zpeněžení vždy, ledaže zajištěný věřitel požádá, aby zpeněžen nebyl, přičemž ostatní podmínky z původního znění zůstávají v platnosti.[\[10\]](#) V případě oddlužení splátkovým kalendářem režim nutnosti vydání pokynu zůstal. Novela 2019 opustila formu čistého splátkového kalendáře a zavedla jako základní formu oddlužení splátkový kalendář se zpeněžením majetkové podstaty. V tomto případě zpeněžení předmětu zajištění se provádí jako při oddlužení zpeněžením majetkové podstaty, tedy v tomto se režim pro zajištěného věřitele změnil tak, že se předmět zajištění zpeněžuje (prakticky) automaticky.[\[11\]](#)

„Zajištěný věřitel má právo, aby byl v insolvenčním řízení při splnění stanovených předpokladů uspokojen z výtěžku zpeněžení zajištění, přičemž předmět zajištění tvoří do jisté míry oddělenou majetkovou podstatu, z níž nemohou být (před plným uspokojením nároků zajištěného věřitele) uspokojeni jiní věřitelé dlužníka. Toto právo zajištěného věřitele se však váže pouze k předmětu zajištění. Nastane-li situace, že se výtěžek zpeněžení v době, kdy má být rozhodnuto o jeho vydání zajištěnému věřiteli, již v majetkové podstatě nenachází, nemá zajištěný věřitel právo na oddělené uspokojení své zajištěné pohledávky z jiného majetku dlužníka.“[\[12\]](#)

„Pokud věřitel v insolvenčním řízení právo na uspokojení své pohledávky ze zajištění včas uplatní, pak s ním bude (ohledně pohledávky s uplatněným zajištěním) zacházeno jako se zajištěným věřitelem (§ 2 písm. g) a § 167 IZ), který má v oddlužení právo na uspokojení jedině z výtěžku zpeněžení zajištění. ... Věřitel, který se přihlásil jako věřitel zajištěný, nemůže být v rámci oddlužení uspokojován jako věřitel s nezajištěnou pohledávkou, ani kdyby se později uplatněného práva na uspokojení ze zajištění vzdal, nebo kdyby toto jeho právo nebylo zjištěno.“[\[13\]](#)

„Věřiteli, jehož pohledávka byla (již) zjištěna jako zajištěná, při schválení oddlužení plněním splátkového kalendáře nevzniká po zpětvzetí práva na uspokojení ze zajištění právo na uspokojení pohledávky s ostatními nezajištěnými věřiteli.“

Zajištěný věřitel, který vzal právo na uspokojení pohledávky ze zajištění v plném rozsahu zpět do skončení přezkumného jednání o této pohledávce, se při oddlužení plněním splátkového kalendáře uspokojuje s ostatními nezajištěnými věřiteli jako nezajištěný věřitel.“[\[14\]](#)

Odlišně se se zajištěnou pohledávkou nakládá v případě řešení úpadku konkursem. Zajištění věřitelé

se uspokojují podle pořadí vzniku jejich zajištění. Neuspokojená část pohledávky se podle § 299 IZ[15] a § 167 odst. 2 IZ pokládá v této části za pohledávku přihlášenou a bude uspokojována stejně jako všechny ostatní přihlášené pohledávky nezajištěných věřitelů. Odlišně však stanoví zákon v případě reorganizace a při oddlužení plněním splátkového kalendáře[16].

Vrchní soud v Praze[17] vyřešil otázku postavení zajištěného věřitele při řešení úpadku oddlužením formou zpeněžení majetkové podstaty tak, že zajištěný věřitel má prvotně právo na uspokojení své pohledávky z výtěžku zpeněžení předmětu zajištění. Nezajištění věřitelé se v tomto případě uspokojují z výtěžku zpeněžení nezajištěného majetku (obdobně jako v konkursu). Odlišnost však spatřuje v tom, že neuhrazená část původně zajištěné pohledávky není automaticky zařazena mezi ostatní nezajištěné pohledávky s odůvodněním, že takto by nezajištění věřitelé při své úvaze o zvolení způsobu řešení oddlužení (zda splátkovým kalendářem či zpeněžením majetkové podstaty) by neměli jistotu o tom, do jaké míry budou jejich nezajištěné pohledávky uspokojeny, resp. zda by byli nuceni zkoumat míru zajištění zajištěného věřitele, výše zajištění a hodnotu zajištěného majetku a kalkulovat rozvrhem hyperochy mezi všechny neuspokojené věřitele (včetně zbytku zajištěné pohledávky). Nezajištění věřitelé by si tak nemohli být nikdy jisti, zda by pro ně nebyl např. vhodnější splátkový kalendář, kde takové riziku nehrozí. Vrchní soud v Praze uzavřel, neuhrazená část zajištěné pohledávky může být uspokojena z výtěžku ostatního nezajištěného majetku dlužníka pouze v případě, že dojde nejdříve k úplnému uspokojení všech nezajištěných pohledávek.

K otázce práva věřitele přihlásit dodatečně právo na uspokojení včas přihlášené pohledávky ze zajištění tam, kde dlužník nabytí vlastnické právo k takovému majetku až po marném uplynutí lhůty k přihlášení pohledávek, se vyjádřil Nejvyšší soud[18], obdobně i Vrchní soud v Praze[19]. V tomto případě by bylo v rozporu se základními zásadami insolvenčního řízení, kdyby takový věřitel neměl možnost domáhat se zajištění své řádné a včas uplatněné pohledávky jen proto, že vlastnické právo k zajištěné věci dlužníku vzniklo až po uplynutí přihlašovací lhůty. Obdobně se to týká taktéž ale i nepřihlášeného věřitele z důvodu, že před nabytím vlastnického práva dlužníkem k zajištěné věci neměl vůči dlužníku žádné pohledávky, neboť např. tato pohledávka byla spojena s osobou předchozího vlastníka věci. Insolvenční soud poté, co zjistí tuto skutečnost, musí umožnit věřiteli, aby ve lhůtě mu určené (která nesmí být kratší než 30 dnů) uplatnil svou pohledávku za dlužníkem s právem přednostního uspokojení z takového majetku s poučením, že tato lhůta je nepřekročitelná s tím, že jinak věřitel uspokojován takto v insolvenčním řízení být nemůže.

„Je-li zahájeno insolvenční řízení vůči dlužníku v době, kdy již bylo v exekučním řízení pravomocně rozhodnuto o udělení příklepu, nelze pokračovat v provádění exekuce [§ 109 odst. 1 písm. c) insolvenčního zákona]. Bude-li v insolvenčním řízení rozhodnuto o úpadku dlužníka, je povinností soudního exekutora rozhodnout o vydání rozdělované podstaty insolvenčnímu správci.

Tvoří-li rozdělovanou podstatu výtěžek z prodeje zástavy, má oprávněný (jestliže se do insolvenčního řízení přihlásil jako zajištěný věřitel) postavení zajištěného věřitele, byť předmět zajištění již není ve vlastnictví povinného (dlužníka) a do majetkové podstaty náleží výtěžek zpeněžení zástavy, s nímž bude pro účely uspokojení věřitelů nakládáno, jako by ke zpeněžení zajištění došlo v insolvenčním řízení (uplatní se § 298 a 299 insolvenčního zákona, ve znění zákona účinném do 31. 12. 2013).“[20]

„Je povinností insolvenčního správce při podání návrhu na rozdělení výtěžku zpeněžení předmětu zajištění zkoumat skutečné pořadí doby vzniku zajištění. Zajištění věřitelé se v případě nesouhlasu s navrhovaným způsobem rozdělení výtěžku zpeněžení předmětu zajištění (tedy i při sporu o to, či pohledávka má být uspokojena ze zajištění jako první v pořadí) mohou obrátit na insolvenční soud a následně brojit formou opravných prostředků proti soudem zvolenému způsobu rozdělení výtěžku zpeněžení (proti rozhodnutí dle § 298 odst. 2 insolvenčního zákona). Spor mezi zajištěnými věřiteli tedy nebude řešen až při rozhodování o rozvrhu.“[21]

„Stala-li se pohledávka zajištěná zajišťovacím převodem vlastnického práva splatnou před rozhodnutím o úpadku, ale zajištění stále trvá (nebylo vypořádáno způsobem předvídaným ve smlouvě), sepíše insolvenční správce předmět zajištění do majetkové podstaty jako vlastnictví dlužníka. Zajištěný věřitel má pouze právo přihlásit svou pohledávku do insolvenčního řízení vedeného na majetek dlužníka jako zajištěnou (s právem na uspokojení z výtěžku zpeněžení zajištění); vyloučení zajištění ze soupisu majetkové podstaty dlužníka se z titulu takového vlastnictví úspěšně domoci nemůže. Přihlášení takové pohledávky zajištěným věřitelem pohledávky není podmíněno tím, zda a kdy insolvenční správce sepíše majetek sloužící k zajištění do majetkové podstaty dlužníka.“[\[22\]](#)

Zpeněžením zajištěného majetku zanikají účinky nařízení výkonu rozhodnutí nebo exekuce, účinky doručení vyrozumění o zahájení exekuce a účinky vydaných exekučních příkazů, ostatní závady vážnoucí na zpeněžovaném majetku, včetně neuplatněných předkupních práv a včetně závad zapsaných ve veřejném seznamu.[\[23\]](#) Zpeněžením této věci tak zaniká též zajištění pohledávky zajištěného věřitele, a to i v případě, že nepodal přihlášku své pohledávky.[\[24\]](#)

Až do roku 2018 nebylo zcela jasné, zda věřitel, jemuž svědčí právo ze zajištění (zejména podle hmotného práva), může svou pohledávku uplatnit částečně jako zajištěnou a částečně jako nezajištěnou tak, aby dosáhl co možná nejvyšší možné míry uspokojení své pohledávky. Vrchní soud v Praze v roce 2014[\[25\]](#) možnost štěpení pohledávek výslovně připustil, aby následně v roce 2015[\[26\]](#) jiný senát téhož soudu možnost štěpení zakázal, přičemž též senát téhož soudu v roce 2016[\[27\]](#) opět možnost štěpení pohledávek připustil. Definitivní rozřešení této otázky přinesl až Nejvyšší soud, který ve svém rozhodnutí uvedl: *„Věřitel, jenž přihlásil do insolvenčního řízení pohledávku, jejíž zajištění bylo zřízeno jedním právním jednáním pro celou zajištěnou pohledávku (jistinu i akcesorické pohledávky s jistinou související, tzn. úroky, úroky z prodlení, náklady řízení apod.), nemůže v přihlášce pohledávky tuto pohledávku uplatnit částečně jako zajištěnou a částečně jako nezajištěnou, ale buď zcela jako zajištěnou či zcela jako nezajištěnou. Pokud tak věřitel neučiní, obsahuje přihláška pohledávky vady, jež musí být k výzvě insolvenčního správce odstraněny, jinak není přihláška pohledávky způsobilá přezkumu. „Projde-li“ přezkumným jednáním vadná přihláška pohledávky a je-li na základě výsledků přezkumného jednání veden incidenční spor o pohledávce uplatněné vadnou přihláškou, je žaloba, kterou byl takový spor zahájen, předčasná a jako taková musí být zamítnuta („pro předčasnost“).“*[\[28\]](#)

„Podle ustanovení § 173 odst. 1 věty třetí insolvenčního zákona ve znění účinném od 1. 8. 2013 může věřitel přihlásit vykonatelnou pohledávku na náhradu škody nebo nemajetkové újmy způsobené trestným činem nebo na vydání bezdůvodného obohacení získaného trestným činem po uplynutí propadné přihlašovací lhůty určené rozhodnutím o úpadku dlužníka jen tehdy, jestliže zajištění majetku náležejícího do majetkové podstaty dlužníka provedené v trestním řízení vzniklo podle trestního řádu nejdříve v době od 1. 8. 2013; to platí bez zřetele k tomu, zda insolvenční řízení bylo zahájeno před nebo po uvedeném datu.“[\[29\]](#)

Pohledávka zajištěného věřitele se i v průběhu insolvenčního řízení úročí úrokem v rozsahu zajištění ode dne následujícího po dni rozhodnutí o způsobu řešení úpadku úrokovou sazbou dohodnutou před tím, než se dlužník dostal do prodlení; to neplatí, jde-li o úrok z prodlení.

V případě řešení úpadku konkursem a je-li majetková podstata zpeněžena podle § 290 IZ[\[30\]](#), zvyšuje se přihlášená pohledávka zajištěného věřitele o tyto úroky. Musí se však jednat o výhradně o zpeněžení dlužníkovu podniku jedinou smlouvou, resp. celá majetková podstata tvořící dlužníkovu podnik je zpeněžena jedinou smlouvou. Obdobně se pohledávka úročí v případě řešení úpadku dlužníka reorganizací ode dne následujícího po dni rozhodnutí o způsobu řešení úpadku a splatné jsou měsíčně, jakmile znalec ocení hodnotu zajištění.[\[31\]](#) O zpeněžení majetku jedinou smlouvou se nejedná, tvoří-li majetkovou podstatu jen předmět zajištění.[\[32\]](#) Obdobně platí i v případě řešení

úpadku oddlužením formou zpeněžení majetkové podstaty (neboť se zde postupuje obdobně podle ustanovení u konkursu). Pohledávka zajištěného věřitele se úročí jen tehdy, je-li majetková podstata zpeněžena (v intencích § 290 IZ) jedinou smlouvou.[33] Při oddlužení splátkovým kalendářem se zajištěná pohledávka věřitele neúročí.[34]

Při uspokojování zajištěných věřitelů, resp. jejich pořadí uspokojování (je-li více zajištěných věřitelů) z výtěžku zpeněžení téhož zajištění je rozhodující skutečná doba vzniku zástavního práva nebo doba vzniku zajištění, bez zřetele k tomu, že zajištěná pohledávka některého z věřitelů byla předtím přezkoumána s chybným údajem o pořadí.[35]

„Nedošlo-li v průběhu oddlužení do skončení insolvenčního řízení ke zpeněžení majetku sloužícího k zajištění pohledávky, zůstává zajištěnému věřiteli zachováno právo domáhat se uspokojení pohledávky z výtěžku zpeněžení tohoto majetku.“[36]

Mgr. Bc. Milan Horák,
asistent soudce
Krajský soud v Ústí nad Labem

e-mail: MHorak@ksoud.unl.justice.cz

[1] Usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 NSČR 34/2016, ze dne 27.3.2018

[2] § 2 písm. g) insolvenčního zákona

[3] Komentář k § 109 odst. 1 IZ ve znění od 1.6.2017, ASPI

[4] § 167 odst. 1 insolvenčního zákona

[5] Např. rozsudek NS ze dne 11. 11. 2015, sp.zn. 29 ICdo 61/2015

[6] Např. rozsudek NS sp.zn. 29 ICdo 14/2012, ze dne 29.4.2014

[7] § 230 odst. 2 a 3 IZ

[8] § 230 odst. 4 IZ

[9] Znění § 408 odst. 3 IZ do 31.5.2019

[10] § 408 odst. 3 IZ od 1.6.2019

[11] § 409 odst. 2 v návaznosti na § 408 IZ po 1.6.2019

[12] Usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 NSCR 4/2013, ze dne 29.5.2015

[13] Usnesení Vrchního soudu v Praze, sp.zn. KSHK 45 INS 1677/2012, 3 VSPH 154/2013, ze dne 2. 4. 2013

[14] Usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 NSCR 34/2016, ze dne 27.3.2018

[15] Zrušen s účinností od 1.1.2014

[16] Podle § 398 odst. 3 ve spojení s § 409 odst. 3 IZ se uspokojí pouze z výtěžku zpeněžení předmětu zajištění

[17] Usnesení VS Praha, sp.zn. KSLB 87 INS 14116/2013, 1 VSPH 1212/2017, ze dne 7. 12. 2017

[18] usnesení Nejvyššího soudu sp.zn. 29 NSČR 32/2011, ze dne 28. 3. 2012

[19] Usnesení Vrchního soudu v Praze, sp.zn. KSPH 41 INS 2804/2010, 1 VSPH 663/2011, ze dne 1.8.2011

[20] Usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 ICdo 56/2013, ze dne 30. 11. 2015

[21] Usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 Cdo 2011/2014, ze dne 28.4.2016

[22] Usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 NSČR 23/2012, ze dne 18.7.2013, obdobně též rozsudek Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 Cdo 2611/2016, ze dne 22.2.2018

[23] § 285 odst. 1 písm. a) a b) IZ

[24] Komentář k § 285 odst. 1 IZ ve znění do 31.12.2013, ASPI; § 167 odst. 4 IZ

[25] Usnesení VS Praha, sp.zn. 76 ICm 1915/2013, 104 VSPH 126/2014, ze dne 14.10.2014

[26] Usnesení VS Praha, sp.zn. KSHK 42 INS 29595/2013, 2 VSPH 405/2014, ze dne 29.7.2015

[27] Usnesení VS Praha, sp.zn. KSPA 53 INS 29431/2015, 2 VSPH 1130/2016, ze dne 29.6.2016

[28] Usnesení Nejvyššího soudu 29 ICdo 61/2016, ze dne 30.8.2018, obdobně též usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 NSČR 161/2017, ze dne 27.6.2019

[29] Usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 NSČR 14/2015, ze dne 30.11.2017

[30] Dlužníkům podnik může insolvenční správce zpeněžit jedinou smlouvou.

[31] § 171 odst. 1 až 4 IZ

[32] Usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 NSČR 124/2018, ze dne 31.7.2019

[33] Usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 NSČR 175/2016, ze dne 27.9.2018

[34] Např. usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 NSČR 135/2017, ze dne 29.8.2019

[35] Usnesení Nejvyššího soudu, sp.zn. 29 NSČR 7/2014, ze dne 30.3.2016

[36] Např. usnesení VS Praha, sp.zn. KSPL 65 INS 25511/2014, 4 VSPH 1333/2016, ze dne 13.7.2016

© EPRAVO.CZ - Sběrka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [Odpovědnost členů statutárního orgánu za nepodání insolvenčního návrhu včas](#)
- [Úmyslně zkracující právní jednání mezi dlužníkem a osobou blízkou](#)
- [Nejvyšší soud ČR: Úhrada úroků ze zápůjčky jako zvýhodňující jednání? Klíčový výklad k § 241 odst. 5 písm. b\) insolvenčního zákona](#)
- [K postavení zajištěného věřitele v insolvenčním řízení](#)
- [K \(ne\)způsobilosti notářského zápisu jako exekučního titulu pro nařízení exekuce prodejem zástavy](#)
- [Promlčení pracovněprávních pohledávek postavených na roveň pohledávkám za majetkovou podstatou](#)
- [Preventivní restrukturalizace](#)
- [Odpovědnost státu za nesprávný úřední postup exekutora: Je stát skutečně „posledním dlužníkem“?](#)
- [Odstoupení od smlouvy v insolvenčním řízení](#)
- [Zřízení exekutorského zástavního práva - právní rámec, dopady a judikatura](#)
- [Novela nařízení o insolvenčním řízení nabyla účinnosti - jaké přinesla změny?](#)